

Rapport

h2>Klacht

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Conclusie

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Aanbeveling

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een buurtregisseur van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland zijn privacy heeft geschonden door subjectieve informatie te verstrekken aan de Raad voor de Kinderbescherming.

Feiten en Visies

Waar gaat het om?

De Raad voor de Kinderbescherming belde op 29 oktober 2008 met buurtregisseur C. in verband met een op te stellen advies over de bezoeksregeling tussen de heer P. en zijn bij zijn ex-partner verblijvend minderjarig kind. De buurtregisseur is werkzaam in de buurt waar de ex-partner van de heer P. woont. De buurtregisseur vertelde dat hij zich zorgen maakte over de veiligheid van de zoon van de heer P. De door de buurtregisseur verstrekte informatie werd door de Raad voor de Kinderbescherming als volgt schriftelijk bevestigd:

“...De heer C. (de buurtregisseur) maakt zich ernstige zorgen om de veiligheid van moeder en J. De onveiligheid is gerelateerd aan vader die bij de politie en justitie niet alleen bekend staat wegens huiselijk geweld jegens moeder, maar ook vanwege andere delicten. Er is sprake van een gevaarlijke situatie. Het kan elk moment uit de hand lopen.

De heer C. heeft om die reden een “inzet adres advies” aangemaakt. Dit wordt ingezet bij adressen waar het elk moment uit de hand kan lopen. Mocht moeder bellen naar de meldkamer, komt de politie gelijk in actie. Vader blijft een gevaar voor moeder. Hij heeft haar recentelijk bedreigd op de rechtbank toen een huiselijk geweld delict werd behandeld. De bedreiging was zo ernstig dat de officier van justitie moeder heeft geadviseerd om aangifte te doen. De heer C. laat weten dat er al heel lang sprake is van een bedreigde situatie. Er is teveel gebeurd in de loop der jaren. De politie heeft een dik dossier van vader...”.

De advocaat van de heer P. diende op 26 maart 2009 een klacht in over de mededelingen die de buurtregisseur aan de Raad voor de Kinderbescherming over zijn cliënt heeft gedaan.

In de brief van de advocaat is de klacht als volgt geformuleerd:

“... 1. De heer C. heeft volstrekt ten onrechte aan de Raad voor de Kinderbescherming informatie verstrekt over de heer P. Die informatieverstrekking maakt een ernstige inbreuk op de privacy van mijn cliënt en is daarnaast onjuist of in elk geval onvolledig en zeer eenzijdig.

2. de heer C. is voor de heer P. en mij onbereikbaar gebleven en kennelijk niet bereid om verantwoording af te leggen voor zijn eigen handelen...”.

Op 8 september 2009 werd de advocaat van de heer P. op de hoogte gesteld van het advies van de Commissie voor de Politieklachten door de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. De korpsbeheerder deelde mee het advies van de commissie te volgen.

De Commissie adviseerde de korpsbeheerder de klacht ten aanzien van het niet beantwoorden van de brief van de advocaat als gegrond aan te merken. De klacht over het verstrekken van informatie aan de Raad voor de Kinderbescherming achtte de Commissie ongegrond.

De Commissie was van oordeel dat bij het verstrekken van informatie aan de Raad voor de Kinderbescherming is voldaan aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 18 eerste lid van de Wet op de politiegegevens.

De advocaat van de heer P. verzocht de Nationale ombudsman op 6 november 2009 een onderzoek in te stellen naar de “tendentieuze wijze” waarop de buurtregisseur informatie verstrekt heeft.

De Nationale ombudsman stelde op 12 januari 2010 betrokkenen op de hoogte van de opening van het onderzoek naar de klacht van de heer P.

Op 15 maart 2010 vond een gesprek plaats tussen medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman en de betrokken buurtregisseur. De buurtregisseur verklaarde het volgende:

".. De verstrekking van informatie aan andere instanties zoals de Raad voor de Kinderbescherming is vastgelegd in een convenant waarin letterlijk is opgenomen dat de politie verplicht is om elke vorm van informatie in het kader van hulpverlening te overleggen.

Over het verstrekken aan informatie aan andere instanties deelde de buurtregisseur het volgende mee:

"...Als buurtregisseur vindt er regelmatig overleg plaats met andere instanties zoals de woningbouwverenigingen en Jeugdzorg. Een verzoek om informatie van de Raad voor de Kinderbescherming komt minder vaak voor. De Raad voor de Kinderbescherming stelt vragen over de veiligheid van een kind dat wel of niet omgang met de vader krijgt. De concrete vraag die de Raad in dit geval heeft voorgelegd was: "Wat schat jij in? Wat moeten we doen?...".

De informatie is afkomstig van mutaties en processen verbaal van aangiften die over en weer zijn gedaan. Ik baseer mij op de informatie uit het systeem en datgene wat ik heb gezien bij de moeder en het kind. Ik heb regelmatig contact gehad met moeder en kind en heb de angst voor vader kunnen waarnemen. Ik zag dat zij bang waren. Ik denk dat de angst gegrond was. Dat baseer ik op mijn ervaring en expertise als buurtregisseur. Ogen en oor te hebben voor wat er in je wijk speelt hoort bij de specifieke functie van buurtregisseur.

Opmerkelijk in deze zaak is dat de officier van justitie mij heeft gebeld met de vraag of er nog meer aangiften opgenomen konden worden. Dit geeft aan dat ook de officier van justitie zich eveneens zorgen maakte over de veiligheid van dit gezin.

Tussen 2003-2008 zijn er tal van mutaties van door politieambtenaren geconstateerde incidenten na een melding. De meldingen gaan over bedreiging, mishandeling, vernieling en huiselijke twist. Verder heb ik een aantal processen verbaal van aangiften in het systeem aangetroffen. Daarnaast geef ik op basis van mijn ervaring en expertise een inschatting over de gevaarzetting.

Verzoeken om informatie komen dagelijks binnen, het verstrekken van informatie hoort bij mijn functie als buurtregisseur. Het gaat soms om acute probleemsituaties. Als partner in het netwerk van bij huiselijk geweld betrokken instanties draagt de politie bij tot het vinden van oplossingen.

De buurtregisseur vertelde over het toetsen of informatie kan worden verstrekt:

"...Als ik niet zeker ben of ik bepaalde informatie kan verstrekken of het convenant is ontoereikend dan stuur ik het verzoek door naar onze privacyfunctionaris. Alle schriftelijke verzoeken worden door de privacyfunctionaris behandeld. Mondelinge verzoeken worden niet intern getoetst door een privacyfunctionaris. Als professional maak ik daarin een eigen afweging..."

"...De informatie die ik deel met andere instanties wordt vastgelegd in het BVH-systeem. Dit is een verplichting waar ik mij aan moet houden..."

In het kader van het onderzoek heeft de Nationale ombudsman de korpsbeheerder gevraagd om een aantal vragen te beantwoorden.

Op de vraag op welke manier de toetsing plaatsvindt van aan de Raad voor de Kinderbescherming verstrekte informatie deelde de korpsbeheerder mee dat deze toets door de betrokken ambtenaar zelf kan worden uitgevoerd.

Naar aanleiding van de vraag welke afwegingen gemaakt worden bij het verstrekken van informatie liet de korpsbeheerder het volgende weten:

"...Steeds zal bezien worden welke informatie de Raad voor de Kinderbescherming voor zijn taak nodig heeft, zoals dat geldt voor alle verstrekkingen. De informatie die verstrekt wordt, zal dan ook de ouder-kind-relatie moeten raken. Gegevens over het feit dat iemand een winkeldiefstal heeft gepleegd of bij een aanrijding betrokken is zullen in beginsel niet voor verstrekking in aanmerking komen. Hierbij spelen de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit een rol..."

Op de vraag of binnen het korps bekend is of en zo ja welke informatie verstrekt wordt deelde de korpsbeheerder mee dat vanaf december 2009 de procedure "administratieve verstrekkingen" geldt waarin uiteen wordt gezet op welke wijze politieambtenaren de verstrekking binnen het bedrijfsprocessensysteem kunnen vastleggen.

De vraag over hoe de terugkoppeling plaatsvindt van informatie aan de Raad voor de Kinderbescherming werd als volgt beantwoord:

"...De wijze van terugkoppeling verschilt per geval. De ene keer zal het misschien nodig zijn om een en ander terug te koppelen, de andere keer niet. Het gaat per slot van rekening vooral om informatie die de Raad nodig heeft voor het nemen van een beslissing. Zodra een dergelijke beslissing gevolgen heeft voor de politietaak, zoals onder toezichtstellingen en uithuisplaatsingen, zal dit via de gebruikelijke weg worden meegedeeld, maar niet in het kader van deze verstrekking..."

Visie korpsbeheerder

Met betrekking tot de klacht over het verstrekken van gegevens uit de politieregisters aan de Raad voor de Kinderbescherming blijft de korpsbeheerder bij zijn oordeel dan de klacht ongegrond is.

Over de door de betrokken buurtregisseur gebezigde bewoordingen schrijft de korpsbeheerder van oordeel te zijn dat deze, gelet op de vraag van de Raad voor de Kinderbescherming om de persoonlijke opvatting/inschatting van de buurtregisseur over de situatie, niet onbehoorlijk zijn.

Visie verzoeker

Op 16 september 2010 ontving de Nationale ombudsman een reactie van de advocaat van de heer P. op de brief van de korpsbeheerder. De advocaat stelde over het verstrekken van gegevens door de buurtregisseur het volgende:

"...De politie Amsterdam-Amstelland ontkoppelt kennelijk de buurtregisseur van de persoon van de heer C. en meent dat de buurtregisseur bevoegd is de gegevens te verstrekken en dat (de persoon) C. dat op zijn eigen manier mag doen. Dat lijkt mij onbestaanbaar. De gegevens worden verstrekt door de buurtregisseur en dienen - objectief en zonder toevoegingen - aan de Raad voor de Kinderbescherming verstrekt te worden. Als C. op persoonlijke titel gegevens verstrekt dan is hij daartoe evident niet bevoegd, die bevoegdheid komt hem slechts als buurtregisseur toe.

Voor zover een dergelijke ontkoppeling toelaatbaar zou zijn had het in elk geval op de weg van C. gelegen de Raad voor de Kinderbescherming daarvan op de hoogte te stellen. De Raad voor de Kinderbescherming heeft immers nu de informatie van de buurtregisseur verwerkt in plaats van de informatie van C. . Onbewust wordt daarmee de rechter vervolgens misleid (die gaat immers ook uit van de informatie van de buurtregisseur). Daarnaast kent C. P. (verzoeker) niet en verzuimt hij ook dat aan de Raad voor de Kinderbescherming te vertellen.

In dit alles laat ik dan buiten beschouwing dat C. geen weet heeft van zijn bevoegdheid als buurtregisseur informatie te verstrekken en dat op eigen houtje toch doet. Hij heeft in deze het geluk gedekt te zijn door regelgeving. Wat mij dan opvalt is dat de politie Amsterdam Amstelland er geen blijk van geeft dit in te zien en problematisch te vinden..."

Beoordeling

Had buurtregisseur C. zich moeten beperken tot het verstrekken van feitelijke informatie, zoals de mutaties van meldingen en een aandacht vestiging op het adres van de ex-echtgenote? Heeft de buurtregisseur het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de heer P. geschonden door tegenover de Raad voor de Kinderbescherming zijn zorg uit te spreken over de veiligheid van moeder en kind?

Heeft de buurtregisseur zich in deze kwestie voldoende professioneel opgesteld?

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten worden gerespecteerd. Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is neergelegd in verdragen en in de Grondwet.

Bij dit 'recht op privacy' gaat het bijvoorbeeld om bescherming van burgers tegen het vergaren en doorgeven van persoonlijke gegevens. Dat betekent onder meer dat een overheidsinstantie de informatie die zij over een burger bezit niet zonder meer aan derden (zoals burgers of bedrijven, of een andere overheidsinstantie of andere ambtenaren) kan overdragen.

Een ander behoorlijkheidsvereiste waaraan de Nationale ombudsman gedragingen van overheidsfunctionarissen toetst is het vereiste van professionaliteit.

Van een professional kan worden verwacht dat hij/zij bij een verzoek om informatie te verstrekken een zorgvuldige afweging maakt van de belangen van de in het geding zijnde betrokken partijen. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Indien hun handelingen gevolgen kunnen hebben voor kinderen, dienen zij ervoor zorg te dragen dat de belangen van deze kinderen een eerste overweging vormen. Op grond van Artikel 3, eerste lid, van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind vormen de belangen van het kind de eerste overweging (zie Achtergrond, onder 1.).

Een derde behoorlijkheidsvereiste dat in dit geval van toepassing is, is het verbod van vooringenomenheid. Dit houdt in dat overheidsinstanties zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

De houding van een overheidsinstantie tegenover de partijen en het onderwerp van de zaak moet vrij zijn van vooringenomenheid en vooroordeel. Er kan onderscheid worden gemaakt tussen subjectieve en objectieve toetsing van de onpartijdigheid. Bij subjectieve toetsing gaat het erom of een overheidsinstantie werkelijk partijdig of vooringenomen is in een specifieke zaak. Van subjectieve onpartijdigheid wordt uitgegaan, totdat het tegendeel blijkt. Bij objectieve toetsing gaat het om de vraag of er feiten of omstandigheden zijn die de vrees voor partijdigheid rechtvaardigen. Ook de schijn van partijdigheid moet worden vermeden.

De Nationale ombudsman stelt vast dat de Raad voor de Kinderbescherming de buurtregisseur benaderde om als " professionele informant" zijn mening te geven over de veiligheid en omstandigheden van het kind van verzoeker. Dit verzoek om informatie hield verband met het verzoek dat de rechter aan de Raad voor de Kinderbescherming deed om een advies op te stellen om te beoordelen of een verzoek om een omgangsregeling te

treffen gehonoreerd kon worden.

Bij het verstrekken van informatie aan de Raad voor de Kinderbescherming heeft de buurtregisseur zich gebaseerd op de gegevens die zijn vastgelegd in de politieregisters. Op grond van de Wet Politiegegevens is de politie bevoegd om aan de Raad voor de Kinderbescherming gegevens te verstrekken uit de politieregisters. Daarnaast heeft de betrokken buurtregisseur op grond van zijn ervaring en expertise zijn mening gegeven over de gezinssituatie.

Op de website van de Raad voor de Kinderbescherming staat over het gebruik maken van informanten voor een onderzoek dat een raadsonderzoeker een informant kan benaderen als hij behoefte heeft aan aanvullende informatie over de gezinssituatie. Informanten zijn meestal personen die het gezin beroepsmatig goed kennen. De raadsonderzoeker vraagt de informant uitsluitend naar zijn mening over de situatie van het kind en het gezin.

De Nationale ombudsman vindt het begrijpelijk dat de raadsonderzoeker ervoor gekozen heeft de buurtregisseur als informant te benaderen. Buurtregisseurs horen immers voor burgers aanspreekbaar en zichtbaar te zijn. Buurtbewoners kunnen bij hun buurtregisseur terecht met hun problemen of voor advies. Een buurtregisseur weet kortom precies wat er speelt in zijn buurt en voelt zich verantwoordelijk voor de veiligheid van de bewoners van "zijn" buurt.

In dit geval heeft de Raad voor de Kinderbescherming de buurtregisseur benaderd als informant met de bedoeling zijn mening te horen over de situatie van moeder en kind. De vraag van de Raad "...Wat schat jij in? Wat moeten we doen?..." impliceert dat men wil weten hoe de buurtregisseur de veiligheidsrisico voor het gezin inschat.

De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat verzoeker op de hoogte was van het feit dat de rechter een onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming heeft gelast in het kader van de aanhangige procedure over een omgangsregeling met zijn zoon. Het is aan de rechter om te beoordelen hoe zwaar de incidenten die in het verleden hebben plaatsgevonden tussen ex-partners meewegen bij het beoordelen van het verzoek om een omgangsregeling. Verzoeker kon er van uit gaan dat de Raad voor de Kinderbescherming in het kader van een onderzoek de politie gegevens over meldingen, aangiften en mutaties zou opvragen. In zijn rol als informant is hoeft de buurtregisseur zich niet te beperken tot het verstrekken van de gegevens in de politieregisters maar gaat het vooral om het geven van zijn professionele mening en inschatting van de veiligheid van een gezin. In dit geval acht de Nationale ombudsman het juist dat de buurtregisseur de belangen voor het in het geding zijnde kind heeft laten prevaleren boven het recht op privacy van verzoeker.

De Nationale ombudsman is zich ervan bewust dat de mening van de buurtregisseur door verzoeker wordt ervaren als aantasting van zijn privacy. De Nationale ombudsman is echter van oordeel dat de buurtregisseur vanuit zijn professionaliteit een juiste afweging

heeft gemaakt.

De Nationale ombudsman stelt vast dat De Raad voor de Kinderbescherming de buurtregisseur benaderd heeft als informant en hem op grond van zijn specifieke kennis en contacten in de buurt verzocht is om zijn mening te geven. Dat is ook hetgeen de buurtregisseur heeft gedaan

Niet de buurtregisseur maar de Raad voor de Kinderbescherming en vervolgens de rechter zal de door de informanten verstrekte meningen wegen en motiveren welke informatie is meegewogen voor de conclusie over de omgangsregeling.

Het is de keuze van de Raad voor de Kinderbescherming om aan de buurtregisseur om zijn mening over de veiligheid van het kind te vragen. Er is geen sprake van het op eigen initiatief zijn en zonder daartoe te zijn uitgenodigd ventileren van een opvatting. De buurtregisseur heeft dat gedaan op basis van zijn professionele inschatting van de situatie van het gezin dat hij kende en vanwege zijn functie ook hoort te kennen. Dat de mening van de buurtregisseur niet alleen is gebaseerd op feitelijke gegevens maar tevens subjectieve elementen bevat is in deze setting onoverkomelijk. Niet aannemelijk is geworden dat de buurtregisseur hierbij het verbod van vooringenomenheid heeft geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de politie Amsterdam-Amstelland is niet gegrond.

Aanbeveling

De klacht van verzoeker geeft weer dat het belangrijk is duidelijk te maken welke positie de buurtregisseur heeft als informant voor de Raad voor de Kinderbescherming. Dit vormt voor de Nationale ombudsman reden tot het doen van een aanbeveling.

De Nationale ombudsman geeft de korpsbeheerder in overweging er om meer transparantie te bieden over de rol van politiemedewerkers die als informant benaderd worden door de Raad van Kinderbescherming.

Onderzoek

Op 6 november 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de advocaat van de heer P. met een klacht over de gedragingen van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als

gedragingen van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland verzocht om op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van stukken die betrekking op de klacht hebben. Tijdens het onderzoek kregen alle betrokkenen gelegenheid om te reageren op de verstrekte informatie. Tevens zijn aan de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen voorgelegd. In het kader van het onderzoek heeft een interview plaatsgevonden met de betrokken buurtregisseur.

Informatieoverzicht

1. Internationale verdragen

Artikel 3, eerste lid, van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK); New York, 20 november 1989

"Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."

2. Artikel 10 Grondwet

1. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

2. De wet stelt regels ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens.

3. De wet stelt regels inzake de aanspraken van personen op kennisneming van over hen vastgelegde gegevens en van het gebruik dat daarvan wordt gemaakt, alsmede op verbetering

Artikel 18 eerste lid van de Wet Politiegegevens luidt:

3. Artikel 18. (verstrekking aan derden structureel voor alle regio's)

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen personen en instanties worden aangewezen aan wie of waaraan, met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, politiegegevens worden of kunnen worden verstrekt ter uitvoering van de bij of krachtens die algemene maatregel van bestuur aan te geven taak.

4. Website Raad voor de Kinderbescherming

www.Raadvoordekinderbescherming.nl

Informanten

Het doel van het onderzoek is om de problemen van het kind en zijn gezin te benoemen en oplossingen te vinden. Een medewerker van de Raad, de raadsonderzoeker, begint een onderzoek in het algemeen met gesprekken met de ouders en het kind. Dat geeft vaak al een goede indruk van de situatie. Als de raadsonderzoeker behoefte heeft aan aanvullende informatie, kan hij besluiten om informanten te benaderen. Meestal zijn dat personen die het kind of het gezin beroepsmatig goed kennen, zoals een leerkracht, huisarts of hulpverlener. Hun informatie stelt de raadsonderzoeker mede in staat om de situatie van het kind zorgvuldig in te schatten en de juiste conclusies te trekken. Ook kan daarmee het eventuele advies van de Raad goed onderbouwd worden.

De Raad beslist

Tijdens veel onderzoeken is de medewerking van informanten van groot belang. Maar de Raad is niet verplicht om informanten te raadplegen. Als het nodig is om informanten te benaderen, dan kan de Raad zelf beslissen wie geraadpleegd wordt. Het kan voorkomen dat de Raad besluit om een door de ouders voorgestelde informant niet te raadplegen. Of de Raad gebruikt de informatie van een informant uiteindelijk niet in het rapport. In deze gevallen moet de Raad in het rapport motiveren waarom dat niet gebeurd is.

Medewerking bij een onderzoek

De raadsonderzoeker stelt de informant vragen die kunnen helpen om de situatie van het kind te beoordelen. De kern van de informatie die de informant verstrekt, wordt opgenomen in het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming. Vooraf legt de raadsonderzoeker het tekstgedeelte waarin de informatie is verwerkt aan de informant voor, ter goedkeuring. De cliënt weet meestal dat de informant geraadpleegd wordt. De informant is niet verplicht om mee te werken.

De raadsonderzoeker nodigt de informant in het algemeen telefonisch uit om als informant mee te werken aan een onderzoek. Hij legt de informant uit waarom hij hem benadert en vertelt wat het doel van zijn vragen is. Uit privacyoverwegingen kan de raadsonderzoeker informanten doorgaans beperkt informeren over de zaak die hij in onderzoek heeft. Het kan daardoor voorkomen dat de informant - ondanks zijn persoonlijke of professionele betrokkenheid - minder inzicht in de zaak krijgt dan de informant zou willen. Als de informant zijn medewerking wil verlenen, maakt de raadsonderzoeker met de informant een afspraak voor een gesprek.

Het gesprek

De raadsonderzoeker vraagt de informant uitsluitend naar zijn mening over de situatie van het kind en het gezin. De vragen kunnen bijvoorbeeld gaan over de gezondheid van het kind, zijn gedrag of zijn schoolprestaties. De raadsonderzoeker vraagt de informant niet om te oordelen over het advies dat uitgebracht moet worden of over de beslissing die genomen moet worden.

Het rapport

Meestal stelt de raadsonderzoeker aan het eind van zijn onderzoek een rapport op. Hierin beschrijft hij het verloop van het onderzoek. De raadsonderzoeker geeft ook een samenvatting van zijn gesprek met de informant. Hij legt deze tekst ter goedkeuring aan de informant voor; onjuist weergegeven informatie wordt gewijzigd. Ook bevat het rapport een overzicht van de conclusies die de Raad uit het onderzoek heeft getrokken en het daaruit voortkomende besluit. De informant krijgt een afschrift van het gedeelte van het rapport waaraan hij heeft meegewerkt. Het is mogelijk dat aan de informant de afloop van het onderzoek dan wel het besluit wordt meegedeeld, tenzij de betrokkene daar bezwaar tegen heeft.

De cliënt is op de hoogte

In principe meldt de Raad (vooraf) aan de cliënt dat een informant benaderd wordt. De Raad vindt het belangrijk dat de cliënt instemt met de medewerking van de informant, maar dat is niet noodzakelijk. In het belang van het onderzoek kan de Raad besluiten om informanten te raadplegen zonder toestemming van de cliënt. Het raadplegen van informanten met medeweten, maar zonder toestemming van de cliënt kan alleen als dit besluit gemotiveerd wordt en aan de cliënt meegedeeld. Het besluit en de motivatie worden ook in het rapport vermeld.

Niet verplicht

Omdat de informatie van de informant kan helpen om de situatie van het kind goed in kaart te brengen, hecht de Raad veel waarde aan zijn medewerking. De informant is echter niet verplicht om informatie te verschaffen. Hij kan zijn eigen afweging maken tussen het belang van het kind en zijn verantwoordelijkheid. Als de informant aarzelt om informatie te geven, kan hij dat vanzelfsprekend met de raadsonderzoeker bespreken.

Achtergrond

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.